

EXPUNERE DE MOTIVE
la
propunerea legislativă de modificare și completare a Legii nr. 227/2015
privind Codul fiscal

Situația actuală

TITLUL I - Dispoziții generale

1. În prezent, potrivit Codului fiscal este considerat rezident și orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România și obligat la plata impozitului pe profit, fără a fi instituite criterii de stabilire a acestui concept de rezidență.

2. Se consideră a fi rezident orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, indiferent dacă este dintr-un stat cu care România are sau nu o convenție pentru evitarea dublei impunerii.

3. Din punct de vedere fiscal, tranzacțiile între persoane afiliate se pot ajusta dacă principiul valorii de piață nu este respectat. Relația de afiliere între două persoane juridice se stabilește în funcție de deținerea, în mod direct sau indirect, de către prima persoană juridică a minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau din drepturile de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă o controlează în mod direct. Când deținerea se efectuează printr-o persoană terță este necesară referința la minimum două sau mai multe persoane juridice pe orizontală, pentru ca acestea din urmă să fie considerate afiliate între ele.

Pentru aplicarea unitară a acestui concept fiscal este necesară clarificarea relației de afiliere dintre persoane juridice deținute de aceeași persoană terță.

4. În definiția titlurilor de participare sunt incluse și unitățile deținute la un fond deschis de investiții. Această includere este utilizată pentru stabilirea regimului fiscal al dividendelor distribuite către fondurile deschise de investiții. Întrucât, potrivit reglementărilor actuale, acest tip de fond nu mai este subiect al impozitului pe dividende, iar în conformitate cu legislația care reglementează piața de capital acestea sunt definite ca "organisme de plasament colectiv" fără personalitate juridică, în care se regăsesc, atât fondurile deschise de investiții cât și fondurile închise de investiții, se impune modificarea definiției fiscale a titlurilor de participare, prin eliminarea referinței la fondurile deschise de investiții, în vederea cuprinderii și a fondurilor închise de investiții.

5. Persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România se înregistrează la organul fiscal competent depunând formularul (016) "Declarație de înregistrare fiscală/Declarație de mențiuni/Declarație de radiere pentru persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România", fără a exista o evaluare/analiză prealabilă a condițiilor în care își desfășoară activitatea în România, din partea organului fiscal central competent.

6. Sunt stabilite reguli generale aplicabile persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România.

TITLUL II. - Impozitul pe profit

1. Potrivit prevederilor actuale reglementate la art. 13 lit. c) persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România sunt contribuabili obligați la plata impozitului pe profit. Având în vedere faptul că, în cadrul Titlului I se propune modificarea condițiilor pentru stabilirea în România a locului conducerii efective a unei

persoane juridice înregistrate într-un stat străin, se impune și modificarea prevederilor art. 13 alin.(1) lit. c) și art. 14 lit. a).

2. Potrivit reglementărilor fiscale în vigoare, în cazul *cultelor religioase*, părțile componente cu personalitate juridică, beneficiază de reguli speciale de impozitare, prin care, veniturile obținute, potrivit legii, sunt considerate, la calculul rezultatului fiscal, venituri neimpozabile, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent și/sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu și/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice și alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată. Tipurile de venituri neimpozabile reglementate sunt: veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, veniturile obținute din chirii, veniturile obținute din cedarea/înstrăinarea activelor corporale, alte venituri obținute din activități economice sau de natura celor prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, veniturile din despăgubiri, în formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate. Regulile speciale de impozitare reglementate se fundamentează pe statutul special și rolul important, recunoscut de lege, pe care cultele religioase îl au în plan, general și comunitar, sub aspect spiritual, educațional, social-caritabil, cultural și de parteneriat social, precum și ca factori ai păcii sociale.

3. Cu referință la calculul scutirii de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate aceasta se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă. Astfel, pentru contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit scutirea de impozit se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru trimestrul în care activele au fost puse în funcțiune, iar pentru contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit scutirea de impozit se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru anul în care activele au fost puse în funcțiune.

În acest context, mediul de afaceri a solicitat modificarea mecanismului de determinare a scutirii de impozit pentru profitul reinvestit, pentru contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, în sensul limitării scutirii la impozitul pe profit datorat determinat cumulativ de la începutul anului până în trimestrul în care activele au fost puse în funcțiune.

În cazul microîntreprinderilor care optează să aplice prevederile titlului II, potrivit art. 48 alin.(3¹), în cadrul art. 22 alin.(4) sunt reglementate reguli privind aplicarea facilității privind profitul reinvestit în această situație. Având în vedere faptul că, opțiunea nu mai este reglementată la art. 48 alin.(5²) ci este reglementată la art. 48 alin.(3¹) se impune corelarea tehnică a prevederilor art. 22 alin.(4).

În ceea ce privește repartizarea la rezerve a profitului investit, potrivit prevederilor actuale există obligația ca această repartiție să se efectueze la sfârșitul exercițiului financiar. În contextul în care repartiția la rezerve a profitului investit se poate efectua atât la sfârșitul anului cât și în cursul anului următor, se impun clarificări în acest sens, având în vedere și faptul că, scopul repartiției la rezerve este a profitului investit este evitarea distribuirii acestuia pentru alte destinații (de ex. distribuirea ca dividende).

4. În cazul creanțelor cesionate, este deductibilă pierderea netă reprezentând diferența dintre prețul de cesiune și valoarea creanței cesionate, în limita unui plafon de 30% din valoarea acestei pierderi. În cazul în care cesionarul cedează creanța, pierderea netă se determină ca diferență între prețul de cesiune și costul de achiziție al creanței. În cazul instituțiilor de credit, în situația în care creanțele cesionate sunt acoperite parțial sau integral de ajustări pentru pierderi așteptate, precum și în situația în care creanțele sunt scoase din

evidență cu menținerea lor în afara bilanțului și ulterior cesionate, 70% din diferența dintre valoarea creanței înstrăinate și prețul de cesiune reprezintă elemente similare veniturilor. Întrucât termenul "creanțe" nu este definit fiscal, iar în cadrul acestora, potrivit terminologiei contabile, sunt incluse mai multe tipuri de active, inclusiv cele de natură financiară cum sunt titlurile de valoare, de exemplu, cele care atestă datoria publică, mediul bancar a relevat faptul că este necesară introducerea unei prevederi clarificatoare menită să elimine eventualele interpretări din partea autorităților fiscale și a contribuabililor. În cazul în care această limitare a deductibilității ar fi aplicabilă și titlurilor de valoare cesionate/instrumentelor financiare cesionate care atestă datoria publică, s-ar ajunge la un blocaj al tranzacționării acestor tipuri de instrumente, ba chiar la un blocaj al pieței de capital, influențând inclusiv tranzacționarea titlurilor de stat (obligațiuni). Mediul de afaceri consideră că menținerea limitării fiscale fără o precizare clară a sferei fiscale de cuprindere a creanțelor, în special pentru obligațiuni și titluri de stat, poate conduce la distorsiuni pe piața specializată, la momentul emiterii/tranzacționării acestor titluri.

5. În conformitate cu prevederile actuale ale Codului fiscal, este în aplicare o facilitate fiscală acordată contribuabililor plătitori de impozit pe profit care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și celor care acordă burse private, potrivit legii, cu respectarea condițiilor prevăzute de Codul fiscal pentru beneficiarii sponsorizărilor - entități persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv unități de cult. Facilitatea fiscală presupune scăderea sumelor aferente acestor activități din impozitul pe profit datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

- valoarea calculată prin aplicarea a 0,5% la cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de afaceri, această limită se determină potrivit normelor;

- valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit datorat.

Există situații practice în care clauzele contractuale sau anumite prevederi legale aplicabile impun restituirea sumelor aferente sponsorizărilor/mecenatelor/burselor private acordate de un contribuabil plătitor de impozit pe profit. Normele fiscale actuale nu clarifică modalitatea de recuperare a sumelor aferente facilității fiscale de care a beneficiat contribuabilul respectiv, în limita prevăzută de Codul fiscal. Pentru evitarea interpretărilor în aplicarea legii, astfel de cazuri necesită clarificări fiscal-procedurale.

6. Potrivit reglementărilor în vigoare în cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce, în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile aferente fiind deductibile, potrivit regulilor comune privind amortizarea fiscală. De asemenea, în cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) 2017/1986 al Comisiei Europene de modificare a Regulamentului (CE) nr.1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Raportare Financiară 16 - Contracte de leasing (IFRS 16), care se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, utilizatorii vor evalua dacă contractul de leasing acordă dreptul de a controla utilizarea unui activ identificat pentru o anumită perioadă de timp în schimbul unei contravalori.

Astfel, utilizatorul care înainte de aplicarea noului standard avea în contabilitate activul

primit în cadrul contractului de leasing financiar, însoțit de o datorie (Mijloc fix=Datorie) va înregistra, o dată cu aplicarea noului IFRS 16, un drept de utilizare finanțat printr-o datorie (Active aferente drepturilor de utilizare a activelor luate în leasing=Datorii), iar mijlocul fix, denumit de standard activ-suport, este înregistrat în afara bilanțului. Urmare noului mod de reflectare contabilă, cheltuiala de amortizare a activului primit în leasing este înlocuită cu o cheltuială de amortizare a dreptului de utilizare pentru activul primit în leasing.

În ceea ce privește datoria care decurge din contractul de leasing aceasta se evaluează, la data începerii derulării contractului, la valoarea actualizată a plăților de leasing care nu sunt achitate la acea dată. Plățile de leasing trebuie actualizate utilizând rata dobânzii implicită din contractul de leasing, dacă aceasta poate fi determinată, sau rata marginală de împrumut a locatarului, în caz contrar. Prin urmare, un alt tip de cheltuială asociată acestui tip de contract este cheltuiala cu dobânda.

În noul cadru de evidență contabilă a acestor contracte este necesară modificarea cadrului fiscal actual pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standarde Internaționale de Raportare Financiară.

Cheltuielile cu dobânzile aferente unui contract de leasing financiar sunt incluse în costul de îndatorare fiind limitate la calculul rezultatului fiscal.

De asemenea, potrivit prevederilor în vigoare, profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice și echipamente periferice, mașini și aparate de casă, de control și de facturare, în programe informatice, precum și pentru dreptul de utilizare a programelor informatice, produse și/sau achiziționate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, și puse în funcțiune, beneficiază de scutire de impozit pe profit.

Din punct de vedere fiscal, contractele de leasing sunt definite ca fiind de leasing financiar sau operațional pe baza clauzelor contractuale.

7. În ceea ce privește recuperarea pierderilor fiscale, un plătitor de impozit pe profit care a avut perioade fiscale în care a fost și plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, beneficiază de la data la care a revenit la sistemul de impozitare pe profit de scăderea acesteia din profiturile impozabile realizate după această dată. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani. Acest cadru legal are în vedere continuitatea ca persoană juridică în cadrul perioadelor fiscale respective.

Raportat la aceste prevederi mediul de afaceri a prezentat faptul că, din perspectivă economică, persoana juridică respectivă poate intra într-o operațiune de reorganizare, de fuziune sau divizare, care presupune lichidarea fără dizolvare a acesteia. Astfel, se solicită instituirea unei reguli de transmitere a dreptului de reportare a pierderilor fiscale de către plătitorul de impozit pe profit, care a fost obligat să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor iar în această perioadă a fost absorbit, de exemplu, de un alt plătitor de impozit pe profit, care să beneficieze de dreptul de reportare a pierderii fiscale înregistrată în perioada dinainte de aplicarea sistemului de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

În considerarea faptului că, sistemul fiscal este neutru, în general, față de operațiunile de reorganizare, se impune extinderea dreptului de recuperare a pierderilor fiscale și în cazul în care microîntreprinderea ajunge din nou plătitoare de impozit pe profit, prin preluarea sa de către un plătitor de impozit pe profit.

8. Potrivit prevederilor în vigoare, persoana juridică străină care are locul de exercitare a conducerii efective în România este obligată la plata impozitului pe profit, luând în considerare normele fiscale generale aplicabile persoanei juridice române, cuprinse în cadrul art. 24, art. 27 alin. (9), art. 32, art. 34, art. 38 și art. 39. Prin urmare, actualele prevederi fiscale reglementează, parțial, reguli fiscale aplicabile acestei categorii de contribuabili, fiind necesară completarea cu anumite tipuri de venituri sau situații în care se pot regăsi aceștia. Mediul de afaceri a prezentat că, practica internațională, în cazul acestor persoane juridice, presupune aplicarea tuturor regulilor fiscale de care beneficiază persoanele juridice rezidente,

fără discriminare, inclusiv în ceea ce privește scăderea din rezultatul fiscal a veniturilor neimpozabile sau aplicarea directivelor europene. În acest context, se impune clarificarea unor prevederi aplicabile acestei categorii de contribuabili.

9. Legislația în vigoare permite acordarea creditului fiscal pentru impozitul plătit în străinătate numai dacă persoana juridică rezidentă deține documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate iar prin normele metodologice se precizează că documentul justificativ care atestă plata impozitului trebuie eliberat de autoritatea competentă a statului străin.

Întrucât sunt state ale căror autorități nu mai au în competență atestarea impozitului pe profit plătit, se impune revizuirea acestor cerințe de documentare a plății impozitului.

10. În ceea ce privește plata și calculul impozitului pe profit, reglementările fiscale în vigoare prevăd că acesta se efectuează individual de către fiecare contribuabil. În cadrul stabilirii impozitului pe profit se utilizează, în cadrul reglementărilor naționale ale multor state, conceptul de grup fiscal, denumit și "consolidare fiscală", concept care permite agregarea rezultatelor fiscale determinate de mai mulți contribuabili legați, direct sau indirect, printr-un nivel al deținerii de capital (care variază de la 50% la 95%) sau în funcție de alte criterii.

Mediul de afaceri consideră necesară introducerea acestui concept și în cadrul reglementărilor românești privind impozitul pe profit, punând în evidență următoarele aspecte benefice:

- stimularea creării și dezvoltării holdingurilor românești;
- stimularea investițiilor străine în România, putând deveni astfel un centru atractiv, în regiune, pentru investiții;
- eliminarea dezavantajelor competitive ale grupurilor de persoane juridice române în fața grupurilor stabilite în state precum: Olanda, Cipru, Luxemburg, Franța, Germania, Irlanda, Polonia, Portugalia etc.;

Luând în considerare beneficiile evidențiate, se propune reglementarea grupului fiscal/consolidarea fiscală la calculul impozitului pe profit.

11. Articolul 43 reglementează declararea, reținerea și plata impozitului pe dividendele plătite de o persoană juridică română către o altă persoană juridică română. De asemenea, reglementările prevăd și excluderea de la aplicarea impozitului pentru dividendele plătite de o persoană juridică română către anumite entități fără personalitate juridică, cum sunt fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative, excludere care a avut în vedere statutul acestor entități constituite, potrivit legii, fără personalitate juridică. În aceeași categorie se regăsesc și organismele de plasament colectiv fără personalitate juridică. Pentru clarificarea neaplicării reglementărilor privind declararea, reținerea și plata impozitului pe dividende în cazul dividendelor plătite organismelor respective, mediul de afaceri a solicitat includerea în cadrul prevederilor art. 43 alin.(5) lit.a) și a acestor entități.

12. Având în vedere propunerea de modificare în ceea ce privește regimul fiscal aplicabil contractelor de leasing pentru contribuabilii care aplică Standardele internaționale de raportare financiară, precum și propunerea privind introducerea grupului fiscal, este necesară introducerea unor reguli tranzitorii pentru aplicarea:

- regimului fiscal al cheltuielilor aferente contractelor de leasing;
- sistemului de consolidare fiscală de către contribuabilii care au anul fiscal diferit de anul calendaristic.

TITLUL III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

1. Potrivit prevederilor în vigoare pentru persoanele juridice române nou-înființate, care au cel puțin un salariat și sunt constituite pe o durată mai mare de 48 de luni, iar acționarii/asociații lor nu au deținut titluri de participare la alte persoane juridice, cota de

impozitare este 1% pentru primele 24 de luni de la data înregistrării persoanei juridice române, potrivit legii. Cota de impozitare se aplică până la sfârșitul trimestrului în care se încheie perioada de 24 de luni. Aceste prevederi se aplică dacă, în cadrul unei perioade de 48 de luni de la data înregistrării, microîntreprinderea nu se află în următoarele situații:

- lichidare voluntară prin hotărârea adunării generale, potrivit legii;
- dizolvare fără lichidare, potrivit legii;
- inactivitate temporară, potrivit legii;
- declararea pe propria răspundere a nedesfășurării de activități la sediul social/sediile secundare, potrivit legii;
- majorarea capitalului social prin aporturi efectuate, potrivit legii, de noi acționari/asociați;
- acționarii/asociații săi vând/cesionează/schimbă titlurile de participare deținute.

Această cotă redusă a fost reglementată, ca o excepție pentru microîntreprinderile nou-înființate cu cel puțin un salariat, în perioada în care, cadrul general de reglementare prevedea o cotă de 1% pentru microîntreprinderile cu minimum 2 salariați.

Întrucât cota de 1% este aplicabilă, în prezent, tuturor microîntreprinderilor care au un salariat, fără condiții suplimentare, aceste prevederi au devenit mai stricte în raport cu măsura inițială care a vizat susținerea persoanelor juridice nou-înființate.

În acest context, se impune abrogarea acestor prevederi și încadrarea persoanelor juridice nou-înființate ca microîntreprinderi în sistemul general de impunere aplicabil acestei categorii de contribuabili.

2. În cadrul veniturilor care constituie baza impozabilă sunt cuprinse și veniturile din dividende. Potrivit prevederilor legale în vigoare, dividendul reprezintă profitul rămas după plata impozitului, care se distribuie acționarilor sau asociaților.

În sistemul de calcul al impozitului pe profit veniturile din dividende sunt venituri neimpozabile, ca urmare a aplicării principiului evitării dublei impozitări economice.

Mediul de afaceri solicită preluarea acestui principiu și în cadrul sistemului de impozitare a microîntreprinderilor.

3. În calculul bazei impozabile, diferențele de curs valutar/decontările în funcție de cursul unei valute, sunt luate în calcul la valoarea netă (diferența favorabilă între veniturile și cheltuielile de această natură) în trimestrul IV al anului fiscal sau în ultimul trimestru al perioadei impozabile. În cazul contribuabililor care ies din sistemul de impunere al microîntreprinderilor ca urmare a depășirii limitei legate de veniturile realizate sau prin opțiune este neclar modul de includere a acestor venituri, în contextul în care calculul impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care se depășește limita, respectiv începând cu trimestrul în care a fost efectuată opțiunea iar impozitul pe veniturile microîntreprinderilor calculat în trimestrele anterioare ieșirii nu a luat în considerare aceste diferențe favorabile. Prin urmare, se impune clarificarea impunerii acestor categorii de venituri pentru contribuabilii aflați în această situație.

4. În calculul nivelului veniturilor utilizate pentru încadrarea ca microîntreprindere precum și pentru stabilirea limitei de ieșire din sistemul de impunere în cursul unui an fiscal, se folosește sintagma „aceleași venituri care constituie baza impozabilă” deși în calculul bazei impozabile sunt luate în considerare și valori care nu sunt înregistrate pe venituri, cum sunt de exemplu: rezervele, valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării, etc.

Întrucât această sintagmă a generat interpretări este necesară reformularea acesteia pentru mai multă claritate.

Titlul IV – Impozitul pe venit și

Titlul V – Contribuții sociale obligatorii

1. Potrivit Codului Fiscal o persoană fizică nerezidentă devine rezidentă în România dacă îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții: are domiciliul în România; centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România; este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat.

2. Venitului net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri. În venitul brut se includ și câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității.

3. Potrivit prevederilor legale actuale, în cazul veniturilor din activități independente, pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, în cazul transformării/schimbării formei de exercitare a unei activități potrivit legislației în materie, sunt aplicabile următoarele reguli:

3.1. În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități, precum și al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în condițiile continuării activității, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe și contravaloarea bunurilor și drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat.

3.2. În venitul brut al afacerii se include și suma reprezentând contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activității în patrimoniul personal al contribuabilului, operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

4. Prevederile actuale referitoare la veniturile din salarii și asimilate salariilor nu conțin reglementări privind calificarea naturii veniturilor reprezentând drepturi acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept ca fiind venituri asimilate salariilor, având în vedere prevederile Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare (CPC art. 448).

5. Prevederile actuale referitoare la veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilesc că nu sunt impozabile și nu se cuprind în baza de calcul al contribuțiilor sociale, veniturile reprezentând:

5.1. ajutoarele pentru naștere;

5.2. contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, indiferent de sumă;

5.3. avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50% conform regulilor aplicabile cheltuielilor în vederea stabilirii rezultatului fiscal pentru plătitorii de impozit pe profit și conform regulilor aplicabile cheltuielilor în vederea determinării venitului net anual.

6. Potrivit prevederilor legale actuale din normele metodologice în cadrul veniturilor din salarii și asimilate salariilor avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de angajat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz. Codul fiscal nu conține prevederi exprese cu privire la persoana căreia îi revine obligația de calcul, reținere și plată a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale, în cazul avantajelor în bani și în natură primite de la terți sau sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

7. Contribuabilii care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii și asimilate salariilor din străinătate, precum și persoanele fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, au obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a realizat venitul.

Fac excepție contribuabilii pentru care misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, de la care persoanele fizice obțin veniturile, au optat pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale.

8. Potrivit prevederilor actuale, în categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor se cuprind și cele realizate de contribuabili care, în cursul anului fiscal, obțin venituri din închirierea în scop turistic a unui număr mai mare de 5 camere de închiriat, situate în locuințe proprietate personală.

8.1. Contribuabilii care obțin astfel de venituri datorează un impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit. Propunerile privind nivelul normelor anuale de venit se transmit anual de către Ministerul Turismului, A.N.A.F., în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica normele anuale de venit. Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit, impozitul fiind final.

8.2. Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate. Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, impozitul fiind final.

8.3. În cazul în care, în cursul anului fiscal, contribuabilii realizează venituri din închirierea unui număr mai mare de 5 camere contribuabilii sunt obligați să notifice organului fiscal competent evenimentul, respectiv depășirea numărului de 5 camere de închiriat, prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la data producerii acestuia. Pentru perioada rămasă din anul fiscal, venitul net se stabilește în sistem real.

Contribuabilii sunt obligați să completeze și să depună la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, pentru veniturile aferente perioadei rămase până la sfârșitul anului fiscal.

9. Potrivit prevederilor actuale, în cadrul veniturilor din investiții, veniturile din România din transferul titlurilor de valoare, definite potrivit prevederilor Codului fiscal, emise de rezidenți români, sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate.

10. Reglementările legale în vigoare referitoare la veniturile din investiții, respectiv la determinarea câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, precum și din transferul aurului financiar stabilesc în cazul tranzacțiilor cu acțiuni dobândite la preț preferențial sau gratuit, în cadrul sistemului stock options plan faptul că, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și valoarea fiscală a acestora reprezentată de prețul de achiziție preferențial care include costurile aferente tranzacției. Pentru cele dobândite cu titlu gratuit valoarea fiscală este considerată egală cu zero.

11. În prezent, intermediarii, societățile de administrare a investițiilor sau societățile de investiții autoadministrate, care efectuează tranzacții cu titluri de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, precum și din transferul aurului financiar precum și operațiuni cu instrumentele financiare derivate, au următoarele obligații:

- transmiterea către fiecare contribuabil a informațiilor privind totalul câștigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior;

- depunerea anual, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.

12. În prezent, în Codul fiscal, în cadrul veniturilor din pensii, nu există prevedere expresă în ceea ce privește numărul plafoanelor de venit neimpozabil ce se acordă pentru stabilirea venitului impozabil lunar aferent sumelor primite ca plăți eşalonate în rate, în conformitate cu prevederile legislației privind fondurile de pensii administrate privat (Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare), și ale legislației privind pensiile facultative (Legea nr. 204/2006 cu modificările și completările ulterioare).

Nu există prevederi exprese nici pentru acordarea plafonului de venit neimpozabil în cazul veniturilor din pensii primite de moștenitorii legali ai participanților la fondurile de pensii.

13. Prevederile actuale privind definirea veniturilor din premii, stabilesc faptul că nu sunt venituri impozabile numai materialele publicitare, pliantele, mostrele, punctele bonus acordate cu scopul stimulării vânzărilor.

14. În prezent Codul fiscal nu cuprinde reglementări privind tratamentul fiscal aplicabil indemnizațiilor lunare pentru limită de vârstă acordate persoanelor care au exercitat calitatea de primar, viceprimar, președinte al consiliului județean și vicepreședinte al consiliului județean, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ;"

15. În conformitate cu prevederile legale în vigoare, în categoria veniturilor din alte surse se includ și veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar din realizarea venitului din creanța respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în anumite categorii prevăzute de lege.

Contribuabilii au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului impozabil determinat ca diferență între veniturile și cheltuielile aferente tuturor operațiunilor efectuate în cursul anului fiscal. Impozitul reprezintă impozit final. Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

16. Reglementările actuale referitoare la completarea și depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - Date privind impozitul pe veniturile estimate/normă de venit, nu cuprind prevederi cu privire la :

16.1 obligația depunerii în fiecare an a declarației, în cazul contribuabililor care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, pentru care impunerea este finală,, până la data de 15 martie a fiecărui an, pentru contractele în curs, în cazul celor care au încheiat contractele respective în anii anteriori. Prevederile referitoare la cursul de schimb al pieței valutare utilizat pentru contratele în care

chiria reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută se regăsesc în normele metodologice actuale. Astfel, în situația în care chiria este exprimată în valută venitul estimat înscris în declarație se evaluează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua precedentă celei în care se depune declarația;

16.2 termenul de depunere a declarației pentru persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat care realizează venituri din activități independente/activități agricole determinate pe baza normelor de venit, pentru a beneficia de scutirea de la plata impozitului.

17. Prevederile actuale nu reglementează obligația de completare și depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice – Date privind veniturile realizate, pentru contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuința proprietate personală, pentru care venitul se determină pe baza normei anuale de venit.

18. În prezent, creditul fiscal se acordă în România persoanei fizice dacă face dovada plății impozitului în străinătate printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv.

19. Potrivit prevederilor actuale plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii și asimilate salariilor, plătitorilor de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, plătitorilor de venituri în baza contractelor de activitate sportivă, venituri din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, aceștia având obligația depunerii Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

20. Nu sunt prevăzute dispoziții tranzitorii referitoare la aplicarea regimului fiscal instituit în următoarele situații: transformarea/schimbarea formei de exercitare a unei activități independente, precum și în cazul celor care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuința proprietate personală, modificării regimului fiscal pentru veniturile din operațiuni cu instrumente financiare derivate.

21. În prezent, nu sunt prevăzute dispoziții exprese cu privire la indicatorul "salarii minim brut pe țară" care este utilizat la stabilirea plafonului minim de 12 salarii minime brute pe an în vederea încadrării în categoria de contribuabili la sistemul public de pensii și sănătate.

22. Codul fiscal nu conține prevederi exprese cu privire la modul de calcul, plată și declarare a contribuțiilor sociale obligatorii, în cazul persoanelor fizice care au depus la organul fiscal Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar, ulterior, în cursul anului, încheie cu un plătitor de venit, un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară.

23. Pentru persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și/sau drepturi de proprietate intelectuală, care au obligația de plată a contribuției de asigurări sociale, dar nu au depus declarația prevăzută la art. 122, nu este reglementată baza de calcul pentru stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale.

24. În cazul persoanelor fizice care depun declarația unică în scop de CASS, ca urmare a faptului că estimează venituri cumulate cel puțin egale cu 12 salarii minime brute pe țară, iar până la data de 15 martie a anului următor, rectifică declarația inițială, în sensul estimării de venituri sub plafonul minim, sunt necesare clarificări în ceea ce privește contribuția datorată de aceste persoane, ținând cont de faptul că au dobândit calitatea de asigurat în sistemul de sănătate la data depunerii declarației inițiale. Se impune ca regimul fiscal din punct de vedere al CASS să fie același cu cel aplicabil în cazul persoanelor care au dobândit calitatea de asigurat, prin estimarea de venituri peste plafon, și pentru care venitul realizat declarat la definitivarea anului fiscal, se situează sub plafonul minim. În acest caz, persoanele fizice

datorează CASS pentru anul în care au avut calitatea de asigurat, la nivelul 6 salarii minime brute pe țară.

25. Conform prevederilor actuale referitoare la facilitățile fiscale de care beneficiază persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor de la angajatori care desfășoară activități în sectorul construcțiilor, astfel cum au fost modificate și completate prin OUG nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor, în cazul contribuțiilor sociale este prevăzută condiția ca veniturile să fie realizate în baza contractelor individuale de muncă, în timp ce în cazul impozitului pe venit, această condiție a fost eliminată.

Astfel, în cazul impozitului pe venit, facilitatea fiscală se aplică pentru veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele fizice, calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 3.000 lei lunar, pentru sumele din venitul brut lunar de până la 30.000 lei, indiferent de raportul juridic generator al veniturilor din salarii și asimilate salariilor.

În cazul contribuțiilor sociale obligatorii, respectiv CAS și CASS, facilitățile fiscale se aplică pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor realizate în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal.

26. Potrivit prevederilor Titlului IV - Impozitul pe venit și al Titlului V – Contribuții sociale obligatorii, termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice, precum și termenul de plată al acestora, este de 15 martie, inclusiv.

27. Corelații de natură tehnică.

TITLUL VI - Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

1. În cuprinsul titlului există atât sintagma "persoana juridică română" cât și "rezident", nefiind armonizat cu reglementările fiscale referitoare la persoanele juridice străine care au locul conducerii efective în România.

2. În Codul fiscal actual, persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitului cu reținere la sursă cu o cotă de 16%, mai puțin pentru veniturile din dividende unde cota de impunere este 5% și în cazul veniturilor plătite ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale unde cota de impunere este de 50%

3. În prezent, venitul persoanelor fizice nerezidente artiști și sportivi este supus impunerii la sursă cu o cotă de 16%, urmând a-și regulariza impozitul reținut de platitorul venitului, dacă face dovada rezidenței într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

4. În prezent, prin normele de aplicare a Codului fiscal sunt aduse clarificări privind forma în care sunt acceptate de către organul fiscal din România certificatele de rezidență fiscală emise electronic sau online de către autoritățile fiscale străine.

5. Potrivit prevederilor actuale plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor pe veniturile obținute din România de nerezidenți au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat. Totodată, intermediarii prin care persoanele fizice nerezidente obțin venituri din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români au obligația de a informa în scris contribuabilul nerezident și de a depune la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor pierderilor pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

TITLUL VII –Taxa pe valoarea adăugată

1. Potrivit prevederilor art. 270 alin. (7) din Codul fiscal, în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, cât și în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului, în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

2. Prevederile art. 295 referitoare la scutiri de TVA aplicabile pentru livrările de bunuri care urmează a fi plasate în diverse regimuri vamale, nu mai sunt corelate cu legislația vamală unională.

3. Conform prevederilor art. 297 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, nu este permisă deducerea TVA pentru taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

4. Conform prevederilor art. 301 alin. (2) din Codul fiscal, în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere a TVA în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299 din Codul fiscal, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripție prevăzut în Codul de procedură fiscală, fără a exista mențiuni exprese privind comportamentul contribuabilului în situația în care perioada în discuție a făcut obiectul inspecției fiscale.

Totodată, la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal se prevede că beneficiarul are dreptul să deducă TVA înscrisă în factură de furnizor/prestator în urma inspecției fiscale, chiar dacă termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale s-a împlinit, însă nu există prevederi exprese cu privire la situația în care furnizorul/prestatorul corectează factura ulterior expirării termenului de prescripție, din proprie inițiativă, fără a fi făcut obiectul inspecției fiscale.

5. Pentru livrarea de gaze naturale în interiorul țării, se aplică regimul normal de taxare, respectiv furnizorul este persoana obligată la plata TVA.

6. Prin art. VI din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 84/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal, a fost suspendată aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4) - (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2019.

La art. 324 alin. (4)-(6) din Codul fiscal sunt prevăzute obligații de raportare pentru mai multe categorii de persoane impozabile (declarațiile informative cod 392A, 392B și 393) introduse în contextul necesității calculului Bazei TVA pentru resursele proprii ale bugetului UE.

Măsura suspendării obligației depunerii declarațiilor informative prevăzute art. 324 alin. (4)-(6) din Codul fiscal, a fost realizată în scopul reducerii sarcinilor administrative care revin persoanelor impozabile, având în vedere că există surse alternative credibile agreeate de Comisia Europeană pentru a calcula Baza TVA pentru resursele proprii ale bugetului UE.

TITLUL VIII – Accize și alte taxe speciale

În prezent, în cuprinsul Codului fiscal se fac trimiteri la unele acte normative naționale, precum și comunitare, deși aceste acte au fost înlocuite.

De asemenea, în prezent nu este reglementat regimul fiscal al produselor accizabile rezultate în urma probelor tehnologice în cazul în care cererea de autorizare a antrepozitarului propus se respinge.

Nivelul accizei totale pentru țigarete este prevăzut în anexa nr. 1 de la Titlul VIII din Codul fiscal, respectiv 483,74 lei/1.000 de țigarete.

Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul (WAP) aferent anului 2018, calculat în conformitate cu prevederile art. 343 alin.(7) din Codul fiscal este de 16,799 lei/pachet.

În acest moment, acciza globală pe țigarete reprezintă 57,59% din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum.

Condițiile referitoare la nivelul minim al accizei totale aplicabil pentru țigarete, pe care toate statele membre trebuie să îl respecte, se regăsesc la art. 10 alin. (2) din Directiva 2011/64/UE a Consiliului privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat:

„(2) Începând cu 1 ianuarie 2014, acciza globală pe țigarete reprezintă cel puțin 60 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum. Acciza respectivă nu poate fi mai mică de 90 euro pentru 1.000 de țigarete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Cu toate acestea, statelor membre care percep o acciză de cel puțin 115 euro pentru 1.000 de țigarete pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul nu li se aplică cerința de 60 % prevăzută la primul paragraf. Bulgaria, Estonia, Grecia, Letonia, Lituania, Ungaria, Polonia și România beneficiază de o perioadă de tranziție până la 31 decembrie 2017 pentru a îndeplini cerințele prevăzute în primul și al doilea paragraf.”

Potrivit art. 11 alin. (1) din Directiva 2011/64/UE a Consiliului privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat, „dacă într-un stat membru apare o modificare a prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor, acciza globală reducându-se sub nivelurile specificate la articolul 10 alineatul (1) prima teză și alineatul (2) prima teză, statul membru în cauză poate amâna ajustarea accizei respective până la data de 1 ianuarie a celui de al doilea an ulterior celui în care are loc modificarea de preț. „

În ceea ce privește acciza specifică pentru țigarete, precizăm că potrivit art. 343 alin. (5) din Codul fiscal, aceasta se determină pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem și al accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1 de la Titlul VIII din Codul fiscal. Nivelul accizei specifice în perioada 1 aprilie 2019 – 31 martie 2020 inclusiv este de 366,147 lei/1.000 țigarete.

Pentru anii 2020 – 2022, nivelul accizei totale pentru țigarete este prevăzut în Anexa nr. 1 de la Titlul VIII din Codul fiscal.

Termenul general de plată a accizelor la bugetul de stat, precum și excepțiile de la acest termen sunt prevăzute la art. 345 din Codul fiscal. La pct. 139 alin. (14) de la Titlul VIII din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare este prevăzută o excepție de la termenul general de plată a accizelor pentru produsele deja eliberate pentru consum într-un stat membru și deținute în România de un reprezentant fiscal, deși ar trebui să se regăsească în cuprinsul Codului fiscal în cadrul articolului care prevede toate excepțiile de la termenul general de plată.

Orice plătitor de accize are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația. De asemenea, Codul fiscal prevede în anumite situații, excepții de la termenul de depunere a declarațiilor de accize, iar excepția trebuie să aibă în vedere și regula generală de a depune lunar, nu numai termenul de depunere. În prezent, în Codul fiscal se regăsesc prevederi cu privire la valoarea garanției, în sensul că acesta se analizează periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau ale nivelului accizelor.

Potrivit Codului fiscal, operatorii economici care desfășoară activități cu gaz natural, cărbune, cocs, lignit și energie electrică sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă, dar nu este prevăzut un termen pentru înregistrare.

În prezent, sunt exceptați de la obligațiile prevăzute la art. 367 alin. (1) lit. a), b) și l) din Codul fiscal antrepozitarii care dețin doar antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii și menținerii stocurilor de urgență conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, precum și antrepozitele fiscale de depozitare aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare.

În cadrul Secțiunii a 17-a „Deplasarea intracomunitară și impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum” de la Titlul VIII din Codul fiscal, se regăsesc art. 414 și 415 cu denumirile marginale „Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România”, respectiv „Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite”. Deși prevederile acestor articole se referă la deplasarea intracomunitară și impozitarea produselor accizabile după eliberarea în consum într-un alt stat membru, moment în care accizele sunt doar percepute, plata acestora urmând a se efectua la termenele prevăzute de lege, în practică există interpretări contrare în sensul că aceste prevederi nu se aplică întrucât accizele nu au fost plătite.

În prezent autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se efectuează de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, prin intermediul comisiilor constituite la nivelul acestora.

TITLUL IX – Impozite și taxe locale

1. În prezent, persoanele cu handicap grav sau accentuat și persoanele încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv reprezentanții legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate sunt scutite de la plata impozitului/taxe pe clădiri, impozitului/taxe pe teren și a impozitului pe mijloacele de transport, începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.

2. În prezent, rapoartele de evaluare pentru clădirile cu destinație nerezidențială sau mixtă se depun la organul fiscal odată la 5 ani de către persoanele fizice, respectiv la 3 ani de către persoanele juridice, până la primul termen de plată, respectiv până la data de 31 martie a anului respectiv.

3. În prezent pentru clădirile nerezidențiale sau cu destinație mixtă, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2%-1,3% asupra valorii care poate fi valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, dar sunt și cazuri când în documentul de transfer a dreptului de proprietate nu este indicată nicio valoare a clădirii.

4. În conformitate cu articolul 461 alineatul (9) din Codul fiscal când se constată diferențe rezultate din lucrările cadastrale, se precizează că se datorează impozitul conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la organul fiscal local.

5. În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință indiferent de perioada pentru care se transmite încheie acest contract, taxa se datorează lunar, indiferent de perioada derulării contractului.

6. Consiliul local, conform prevederilor de la art. 462 și 467, poate acorda o bonificație de până la 10 % numai pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri/teren.

7. În prezent, pentru terenurile afectate de calamități naturale, se acordă scutire de la plata impozitului pe o durată de 5 ani.

8. În prezent, în conformitate cu art. 468 alin. 1 lit i) din Codul fiscal, nu se datorează impozit pe mijloacele de transport pentru mijloacele de transport folosite exclusiv pentru

transportul stupilor în pastoral, organele fiscale locale solicitând precizări mai clare privind acordarea acestei facilități.

9. În prezent, în conformitate cu prevederile art. 471, alin. (3) din Codul fiscal, în cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

10. Conform art 488 din Codul fiscal, în cazul contractelor de fiducie impozitele sunt datorate începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie.

11. În prezent, potrivit prevederilor 489 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. b) și c).

12. În prezent, potrivit prevederilor art. 491 din Codul fiscal, impozitele și taxele locale stabilite în sume fixe se indexează anual de către consiliile locale, ținând cont de rata inflației pentru anul fiscal anterior, comunicată pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

13. În prezent, conform art. 493 alin.(8) din Codul fiscal, în cazul contravențiilor prevăzute în Codul fiscal există posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

14. În momentul actual, conform prevederilor art. 494 alin. (10) lit. c) din Codul fiscal, taxele extrajudiciare de timbru constituie venituri la bugetele locale. Totodată, la alin.(11) de la același articol, se precizează că ajustarea valorilor lor se face în funcție de rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de MFP și MDRAP.

Măsuri preconizate

TITLUL I - Dispoziții generale

1. Dezvoltarea, în Codul fiscal, a conceptului de "loc al conducerii efective" pentru persoanele juridice nerezidente înregistrate într-un stat străin potrivit legislației acelor state dar care sunt controlate și gestionate din România.

Locul conducerii efective" este un concept de rezidență recunoscut la nivel internațional, acceptat de O.E.C.D. și adoptat în tratatele fiscale încheiate de România.

Astfel, pentru stabilirea în România a locului conducerii efective a unei persoane juridice înregistrate într-un stat străin aceasta trebuie să realizeze operațiuni care corespund unor scopuri economice, reale și de substanță care să nu reprezinte o simplă administrare de valori mobiliare sau alte active și totodată să îndeplinească una dintre următoarele condiții: deciziile economico-strategice necesare pentru conducerea activității să fie luate în România; cel puțin 50% dintre directorii executivi/membrii consiliului de administrație ai persoanei juridice străine să fie rezidenți.

2. Modificarea definiției rezidentului, în sensul că poate fi considerat rezident orice persoană juridică străină înregistrată într-un stat străin cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii, având locul de exercitare a conducerii efective în România.

3. La definiția persoanei juridice afiliate, se propune reformularea relației de afiliere între două persoane juridice, deținute, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor

sale afiliate, atât prima cât și a doua persoană juridică, de către o persoană terță în proporție de minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot.

4. Pentru definirea titlurilor de participare se propune cuprinderea și a deținerilor de unități de fond la fondurile închise de investiții.

5. Corelat cu propunerea referitoare la încadrarea unităților locale de cult în categoria persoanelor juridice române care nu intră sub incidența prevederilor titlului II "Impozitul pe profit", se propune introducerea definiției pentru aceste unități, astfel:

„unitate locală de cult – unitate cu personalitate juridică, parte componentă a structurii organizatorice locale a unui cult religios, potrivit legii și statutelor/codurilor canonice proprii, care obține venituri, în conformitate cu legea de organizare și funcționare, și conduce contabilitate în partidă simplă, în conformitate cu reglementările contabile aplicabile.”

6. Persoanei juridice străine cu locul conducerii efective în România i-au fost instituite obligații de: înregistrare la organul fiscal central competent; de păstrare a proceselor-verbale ale ședințelor de consiliu și ale adunărilor acționarilor; de a conduce și păstra în România evidența contabilă, respectiv de a întocmi situațiile financiare conform legislației contabile din România; de a se înregistra ca plătitor de impozit pe profit; de a-și menține rezidența în România pe o perioadă de cel puțin un an fiscal.

Stabilirea rezidenței în România conform criteriului *locului conducerii efective* de către o persoană juridică străină nu trebuie să aibă la baza aranjamente artificiale.

TITLUL II. - Impozit pe profit

1. Se propune modificarea prevederilor art. 13 lit. c) în sensul că, sunt contribuabili obligați la plata impozitului pe profit persoanele juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective, având în vedere modificarea condițiilor pentru stabilirea în România a locului conducerii efective a unei persoane juridice înregistrate într-un stat străin. Corelat cu aceste prevederi se propune și modificarea prevederilor art. 14 lit. a) care definește sfera de cuprindere a impozitului pentru această categorie de contribuabili.

2. Cu toate măsurile fiscale speciale reglementate până în prezent, anumite părți componente locale ale unui cult religios, ca și contribuabili plătitori de impozit pe profit, consideră venituri neimpozabile la calculul rezultatului fiscal, veniturile obținute din activitățile proprii, desfășurate potrivit legii, nedatorând impozit pe profit dar îndeplinind obligații fiscal-procedurale complexe bazate pe date financiar-contabile furnizate, în special, de contabilitatea în partidă dublă reglementată potrivit reglementărilor legale în vigoare pentru persoanele juridice care se constituie/înfăptuiesc cu scop patrimonial. Astfel, aceste entități se confruntă cu costuri administrative și de conformare împovărătoare care erodează substanța veniturilor destinate exclusiv activităților/acțiunilor legate de cult sau nonprofit și care obstrucționează, astfel, efectuarea respectivelor activități care deservește comunitățile de credincioși. În scopul susținerii unităților locale de cult se propune încadrarea acestora în categoria persoanelor juridice române care nu intră sub incidența prevederilor titlului II "Impozitul pe profit" din Codul fiscal, măsură care are ca efect principal nedepunerea declarației anuale de impozit pe profit de către aceste entități.

3. În aplicarea prevederilor privind profitul reinvestit, se propune:

3.1 modificarea mecanismului de determinare a impozitului pe profit scutit în sensul modificării limitei, de la impozitul datorat pentru trimestrul punerii în funcțiune a activelor respective la impozitul pe profit calculat cumulativ de la începutul anului până în trimestrul punerii în funcțiune a activelor, pentru contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit

3.2 având în vedere faptul că, opțiunea pentru aplicarea prevederilor titlului II nu mai este reglementată la art. 48 alin.(5)²) ci este reglementată la art. 48 alin.(3)¹) se impune corelarea tehnică a prevederilor art. 22 alin.(4).

3.3 clarificări legate de repartiția la rezerve a profitului investit, în sensul că, aceasta se efectuează la sfârșitul exercițiului financiar sau în cursul anului următor.

4. În domeniul creanțelor cesionate se propune excluderea de la aplicarea dispozițiilor referitoare la limitarea deductibilității pierderilor din vânzarea de creanțe, a creanțelor reprezentând titluri de valoare.

5. Ulterior aplicării prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i), corelate cu art. 25 alin. (4¹), în practică se întâlnesc situații de neîndeplinire a prevederilor legale aplicabile sau a clauzelor contractuale asumate de către un beneficiar al unei sponsorizări/burse private/mecenat, cazuri în care beneficiarul restituie contribuabilului plătitor de impozit pe profit sumele acordate cu titlu de sponsorizare/bursă privată/mecenat, în anul curent sau într-un an fiscal diferit de cel în care au fost acordate sumele respective. Pentru astfel de situații se impun clarificări de natură fiscal-procedurală care trebuie să reglementeze modalitatea de recuperare a sumei deduse din impozitul pe profit în perioade fiscale precedente. În acest scop se propune adăugarea sumelor respective la impozitul pe profit datorat.

6. Pentru utilizatorii contractelor de leasing care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Contabilitate Financiară, se propune menținerea unui tratament unitar cu ceilalți contribuabili, respectiv recunoașterea fiscală a amortizării dreptului de utilizare a activelor primite în cadrul acestor contracte, potrivit următoarelor reguli:

- pe durata normală de utilizare a activului-suport (mijlocul fix care face obiectul contractului), potrivit art. 28, dacă se transferă dreptul de proprietate al activului, sau
- pe durata cea mai scurtă dintre: durata activului-suport determinată potrivit art. 28 sau durata contractului de leasing, pentru restul situațiilor.

De asemenea, în cadrul acestor contracte utilizatorul va evidenția în toate situațiile cheltuieli privind dobânzile aferente contractelor de leasing, pentru acestea propunându-se includerea lor în costul îndatorării, caz în care se vor aplica și limitările impuse cheltuielilor cu dobânzile.

În același timp, întrucât activele finanțate printr-un contract de leasing financiar pot intra și în sfera de aplicare a profitului reinvestit propunem o corelare cu prevederile respective prin precizarea faptului că, în aceste cazuri, se va considera profit reinvestit valoarea dreptului de utilizare, în locul valorii mijlocului fix.

Întrucât, la locatari, contractele de leasing nu se mai clasifică, din punct de vedere contabil, ca fiind contracte de leasing financiar sau operațional, definițiile fiscale nu mai sunt aplicabile acestei categorii de contribuabili.

7. În cadrul regulilor privind recuperarea pierderilor fiscale se propune ca microîntreprinderile care anterior au fost plătitoare de impozit pe profit și au înregistrat pierdere fiscală să poată transmite dreptul de recuperare, în limita celor 7 ani, unui plătitor de impozit pe profit care a preluat microîntreprinderea printr-o operațiune de reorganizare, efectuată potrivit legii. Totodată, acest drept se menține și în cazul în care o microîntreprindere a preluat, printr-o operațiune de reorganizare, efectuată potrivit legii, un contribuabil plătitor de impozit pe profit care este încă în perioada de recuperare a pierderii fiscale, și ulterior microîntreprinderea se înregistrează ca plătitor de impozit pe profit, ca urmare a îndeplinirii condițiilor de ieșire sau prin opțiune.

8. Pentru persoanele juridice care au locul de exercitare a conducerii efective în România, se propune:

- completarea regulilor fiscale aplicabile acestei categorii de contribuabili;
- clarificarea formelor de organizare care să fie luate în considerare la aplicarea prevederilor Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, cu amendamentele ulterioare;

9. Completarea cadrului legal cu prevederea potrivit căreia creditul fiscal poate fi acordat și dacă persoana juridică rezidentă dovedește plata impozitului în străinătate cu documente justificative eliberate de plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul sau copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia.

10. Se propune calculul și plata impozitului pe profit prin stabilirea și înregistrarea unui grup fiscal.

Regulile fiscale propuse sunt:

- grupul este opțional și va putea fi format din contribuabilii care plătesc impozit pe profit;

- se dețin drepturi de participare/vot în comun de min. 75% (condiție care trebuie îndeplinită atât cu 1 an anterior, cât la data înființării grupului și care trebuie menținută pe perioada de consolidare a grupului);

- consolidarea se efectuează pe verticală și/sau orizontală, de exemplu:

- a) o persoană juridică română/persoană juridică cu sediul social în România înființată potrivit legislației europene și una sau mai multe persoane juridice române/persoane juridice cu sediul social în România înființate potrivit legislației europene la care aceasta deține, în mod direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot al acestora;

- b) cel puțin două persoane juridice române la care o persoană fizică română deține, în mod direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot;

- c) cel puțin două persoane juridice române deținute, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică/fizică, rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații;

- d) cel puțin o persoană juridică română deținută, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații și sediul permanent/sediul permanent desemnat din România al acestei persoane juridice străine.

- nu sunt incluse microîntreprinderile și nici contribuabilii care datorează impozit specific unor activități;

- membrii să aplice același sistem de plată al impozitului;

- reguli de administrare fiscală, respectiv: depunerea cererii de intrare în grup, termenul de comunicare al acesteia la organul fiscal;

- perioada minimă de aplicare: un grup fiscal trebuie menținut pentru minim 5 ani; ieșirea din grup se realizează obligatoriu pe măsură ce condițiile nu mai sunt îndeplinite sau voluntar;

- modul de calcul a consolidării fiscale: fiecare membru al grupului trebuie să facă propriul calcul individual de impozit pe profit, până la nivelul profitului impozabil sau pierderii fiscale, să completeze și să transmită Declarația 101 de impozit pe profit la persoana juridică responsabilă;

- termenul și modul de depunere a Declarației de impozit pe profit consolidată care adună declarațiile individuale 101 ale membrilor grupului, rezultând o poziție „netă” de impozit pe profit/pierdere fiscală la nivel de grup;

- reguli de aplicare a ajustărilor/estimărilor din perspectiva prețurilor de transfer și a cerinței de documentare a tranzacțiilor intra-grup pe perioada apartenenței la grup ;

- reguli privind regimul pierderilor fiscale;
- reguli anti-abuz, similare celor aplicabile reorganizărilor fiscale.

11. Pentru clarificarea neaplicării reglementărilor privind declararea, reținerea și plata impozitului pe dividende în cazul dividendelor plătite organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică, se propune includerea în cadrul prevederilor art. 43 alin.(5) lit.a) și a acestor entități.

12. Se propune introducerea unor reguli tranzitorii pentru:

- aplicarea prevederilor art. 29 alin.(4) și (5) referitoare la contractele de leasing;
- aplicarea sistemului de consolidare fiscală de către contribuabilii care au anul fiscal diferit de anul calendaristic.

TITLUL III. - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

1. Se propune abrogarea prevederilor referitoare la aplicarea cotei de 1% pentru persoanele juridice române nou-înființate, care au cel puțin un salariat și care sunt constituite pe o durată mai mare de 48 de luni, iar acționarii/asociații lor nu au deținut titluri de participare la alte persoane juridice.

2. În calculul bazei impozabile se propune scăderea veniturilor din dividende pentru asigurarea unui tratament fiscal unitar cu deținătorii de capital, plătitori de impozit pe profit.

3. Pentru contribuabilii care ies din sistemul de impunere în cursul anului fiscal, se propune ca includerea diferențelor favorabile de curs valutar să se efectueze ca elemente similare veniturilor în primul trimestru pentru care datorează impozit pe profit.

4. În vederea clarificării nivelului veniturilor utilizate pentru încadrarea ca microîntreprindere precum și pentru stabilirea limitei de ieșire din sistemul de impunere în cursul unui an fiscal se propune includerea tuturor elementelor de calcul ale bazei impozabile, atât veniturile cât și celelalte elemente: rezervele, diferențele favorabile de curs valutar, reducerile comerciale, etc.

Titlul IV – Impozitul pe venit și

Titlul V – Contribuții sociale obligatorii

1. Se clarifică data de la care o persoană fizică nerezidentă devine rezidentă în România, respectiv din prima zi a sosirii în România dacă are o prezență în țara noastră mai mare de 183 de zile sau începând cu prima zi în care declară că centrul intereselor vitale se află în România.

2. Se precizează includerea în venitul brut a câștigurilor din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor din patrimoniul personal afectate exercitării activității, rămase la încetarea definitivă a activității. Totodată, nu sunt cheltuieli deductibile, cheltuielile cu amortizarea bunurilor din patrimoniul personal afectate exercitării activității, potrivit legii.

3. În cazul veniturilor din activități independente, pentru evitarea unei duble impozitări, se propune modificarea prevederilor referitoare la regimul fiscal aplicabil în situația schimbării sau transformării formei de exercitare a activității. Astfel, pentru veniturile din activității independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, în situația transformării/schimbării formei de exercitare a unei activității potrivit legislației în materie, se propune neimpozitarea contravalorii bunurilor și drepturilor, inclusiv creanțele neîncasate, care se transferă în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat, la momentul transformării/schimbării activității, în condițiile continuării acesteia. De asemenea, în cazul cheltuielilor, pentru sumele datorate la data transformării/schimbării de entitatea care se transformă/schimbă, se aplică regulile generale de deducere a cheltuielilor la entitatea în care s-a transformat/schimbat.

4. Clarificarea naturii veniturilor reprezentând drepturi acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept ca fiind venituri asimilate salariilor, având în vedere prevederile Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare (CPC art. 448). De asemenea, se reglementează modalitatea de determinare a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale pentru aceste drepturi.

5. În cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor neimpozabile și care nu se cuprind în baza de calcul al contribuțiilor sociale, se propun următoarele modificări:

5.1. includerea în sfera veniturilor neimpozabile a ajutoarelor pentru adopție, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

5.2. plafonarea contravalorii serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, în sensul neimpozitării și neinclunderii acestora în baza de calcul al contribuțiilor sociale, în măsura în care valoarea totală, într-un an fiscal, nu depășește nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate.

5.3 aplicarea aceluiași tratament fiscal pentru avantajele acordate sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor, care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, aflate în proprietatea sau folosința persoanelor juridice ce aplica regimul de impozitare al microintreprinderilor sau impozitul specific unor activități, cu cel aplicat avantajelor sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50% conform regulilor aplicabile cheltuielilor în vederea stabilirii rezultatului fiscal pentru plătitorii de impozit pe profit și conform regulilor aplicabile cheltuielilor în vederea determinării venitului net anual, în sensul neimpozitării și neinclunderii acestora în baza de calcul al contribuțiilor sociale.

6. Se propune reglementarea distinctă a obligațiilor de calcul, reținere, plată și declarare a impozitului și a contribuțiilor sociale, în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor, acordate sub forma avantajelor în bani și în natură primite de angajat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz. Astfel, obligațiile fiscale revin după cum urmează:

- angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

- plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul, în situația în care aceștia sunt rezidenți fiscali români.

7. Pentru contribuabilii care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii și asimilate salariilor din străinătate, precum și în cazul persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România se propune reglementarea distinctă a obligațiilor de calcul, reținere, plată și declarare a impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale în cazul avantajelor în bani și în natură primite de angajat de la terți, astfel:

- a) în cazul în care terții care acordă avantajele nu sunt rezidenți fiscali români, impozitul pe venit și contribuțiile sociale se calculează, se declară și se plătește de către contribuabil.

- b) în cazul terților care sunt rezidenți fiscali români, iar avantajele sunt acordate prin intermediul unei entități rezidente, obligația de calcul, declarare și plată revine entității respective;

- c) în cazul terților care nu sunt rezidenți fiscali români, iar avantajele sunt acordate prin intermediul unei entități rezidente, obligația de calcul, reținere, plată și declarare revin entității respective.

8. Se propune modificarea prevederilor referitoare la regimul fiscal aplicabil veniturilor obținute din închirierea în scop turistic, de către proprietari a camerelor situate în locuințele

proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice. De asemenea se propune redefinirea veniturilor din închirierea în scop turistic ca fiind numai închirierea unui număr de camere cuprins între unu și 5 camere inclusiv, în cursul unui an fiscal, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea.

8.1. Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic, determinate pe baza normelor de venit:

- normele anuale de venit se ajustează în funcție de anumite criterii stabilite de lege prin reducerea acestora cu 30%, în situația în care sunt îndeplinite cel puțin 3 dintre acestea;

- norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, după caz, se reduce astfel încât să reflecte perioada din anul calendaristic pe parcursul căreia închirierea a fost efectuată;

- în cazul începerii sau încetării închirierii în scop turistic, în cursul anului fiscal, pentru determinarea venitului anual stabilit în funcție de norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, va fi luată în calcul valoarea normei lunare de venit / normei lunare de venit ajustată, corespunzătoare perioadei de închiriere;

- contribuabilii au obligația, pentru fiecare an fiscal, să completeze și să păstreze, fișa capacității de cazare și să depună la organul fiscal competent până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice – cap.I Date privind veniturile realizate;

- impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate/venitului anual, după caz, impozitul fiind final.

Nivelul normelor anuale de venit, pe categorii de localități, în funcție de amplasamentul locuinței, se stabilește prin ordin al ministrului turismului. Ministerul Turismului transmite anual Agenției Naționale de Administrare Fiscală nivelul normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica.

8.2. Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal

- contribuabilii care într-un an fiscal au realizat astfel de venituri determină începând cu anul fiscal următor, venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;

- contribuabilii au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului;

- impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, impozitul fiind final.

9. În cadrul veniturilor din investiții, se propune redefinirea sursei pentru veniturile din operațiuni cu instrumente financiare derivate, astfel cum sunt definite potrivit prevederilor Codului fiscal. Veniturile sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, dacă sunt realizate printr-un intermediar, rezident fiscal român la care persoana fizică are deschis contul.

Modificarea criteriului privind stabilirea sursei de venit din legislația în vigoare este necesară având în vedere faptul că definiția actuală nu este adecvată în cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate, realizate întotdeauna printr-un intermediar, întrucât pentru instrumentele financiare derivate nu există un emitent.

În cazul celorlalte titluri de valoare sursa veniturilor rămâne, în continuare, emitentul rezident fiscal român.

10. Se propune, în cadrul veniturilor din investiții, respectiv la determinarea câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, precum și din transferul aurului financiar, modificarea prevederilor referitoare la titlurile dobândite în cadrul sistemului stock options plan, pentru corelare cu reglementările ce vizează definirea noțiunii respective în Codul fiscal.

11. Se propune modificarea termenului de depunere a declarației informative privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil cât și modificarea termenului de transmitere către fiecare contribuabil a informațiilor privind totalul câștigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului fiscal, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul anterior de către intermediari, societăți de administrare a investițiilor sau societăți de investiții autoadministrate.

12. În cadrul veniturilor din pensii se propune acordarea plafonului de venit neimpozabil stabilit potrivit Codului fiscal pentru fiecare rată lunară de la fiecare fond de pensii plătite în conformitate cu prevederile legislației privind fondurile de pensii administrate privat (Legea nr.411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare), și ale legislației privind pensiile facultative (Legea nr.204/2006 cu modificările și completările ulterioare).

Clarificarea acordării plafonului de venit neimpozabil în cazul veniturilor din pensii primite de moștenitorii legali ai participanților la fondurile de pensii, în sensul că plafonul de venit neimpozabil, se acordă pentru fiecare drept de pensie, indiferent dacă acestea sunt acordate de la același fond de pensie

13. Prevederile privind definirea veniturilor din premii se completează cu precizări privind neimpozitarea reducerilor comerciale de pret acordate persoanelor fizice, altele decât cele acordate contribuabililor pentru care se aplica regulile de la capitolul III - Venituri din salarii și asimilate salariilor.

14. Se propune includerea în categoria venituri din alte surse și stabilirea tratamentului fiscal pentru indemnizațiile lunare acordate pentru limită de vârstă persoanelor care au exercitat calitatea de primar, viceprimar, președinte al consiliului județean și vicepreședinte al consiliului județean, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ. Potrivit actului normativ menționat, reglementarea intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020.

15. Se propune, în cadrul veniturilor din alte surse, reglementarea distinctă a regimului fiscal aplicabil veniturilor obținute de către cesionari de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților ca urmare a valorificării dreptului de creanță dobândit în legătură cu măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România potrivit prevederilor Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare. Prin cesionar se înțelege persoana, alta decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia. Impozitul pe venit se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut și se reține la sursă, la fiecare plată, de către Casa de Economii și Consemnațiuni.

Contribuabilii nu au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Impozitul reprezintă impozit final. Plata impozitului datorat se efectuează la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următor celei în care a fost reținut.

16. Clarificări tehnice referitoare la completarea și depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - Date privind impozitul pe veniturile estimate/normă de venit, cu privire la:

16.1 Introducerea obligației de completare și depunere a declarației în cazul contribuabililor care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, pentru care impunerea este finală, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului între părți și respectiv până la data de 25 mai a fiecărui an, pentru contractele în curs, în cazul celor care au încheiat contractele respective în anii anteriori. Pentru contratele în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului net anual se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României valabil din ziua precedentă celei în care se depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice;

16.2 Reglementarea obligației de completare și depunere a declarației pentru persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat care realizează venituri din activități independente/activități agricole determinate pe baza normelor de venit sau în sistem real, în termen de 30 zile de la obținerea certificatului care atestă încadrarea în gradul de handicap..

Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporțional cu numărul de zile în care beneficiază de scutirea de la plata impozitului.

17. Revizuirea reglementărilor referitoare la completarea și depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice – Date privind veniturile realizate, în sensul instituirii obligației respective pentru contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuința proprietate personală, pentru care venitul se determină pe baza normei anuale de venit.

18. Completarea cadrului legal cu prevederea potrivit căreia creditul fiscal poate fi acordat și dacă persoana fizică rezidentă dovedește plata impozitului în străinătate cu documente justificative eliberate de plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul sau copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia.

19. Se propune modificarea termenului de depunere a declarației informative privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, de la data 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat la ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior.

20. Introducerea unor dispoziții tranzitorii referitoare la impozitul pe venit, după cum urmează:

- aplicarea regimului fiscal instituit în cazul transformării/schimbării formei de exercitare a unei activități, numai pentru operațiunile efectuate începând cu 1 ianuarie 2020;

- aplicarea modificărilor regimului fiscal instituit pentru venitul determinat pe baza normei anuale de venit, în cazul închirierii în scop turistic a camerelor situate în locuința proprietate personală, pentru veniturile realizate începând cu 1 ianuarie 2020;

- menținerea obligațiilor fiscale în vigoare pentru contribuabilii care au realizat venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuința proprietate personală, înaintea de 1 ianuarie 2020;

- modificarea regimului fiscal pentru veniturile din operațiuni cu instrumente financiare derivate, în sensul că acestea se aplică veniturilor realizate începând cu 1 ianuarie 2020. În cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate, pierderile obținute din operațiuni efectuate până la data de 1 ianuarie 2020 nu se reportează și nu se compensează, acestea reprezentând pierderi definitive ale contribuabilului.

21. Se clarifică valoarea indicatorului salariul minim brut pe țară utilizat la stabilirea contribuțiilor sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activități independente și alte categorii de venituri, pentru care se datorează CAS și CASS, în funcție

de încadrarea în plafonul anual de 12 salarii minime brute pe țară, în situația în care prin hotărâre a Guvernului se utilizează mai multe valori ale salariului minim brut pe țară.

22. Se introduc prevederi exprese cu privire la modul de calcul, plată și declarare a contribuțiilor sociale obligatorii, în cazul persoanelor fizice care au depus la organul fiscal Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar, ulterior, în cursul anului, încheie cu un plătitor de venit, un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, în sensul păstrării, pentru anul în curs, a regimului fiscal stabilit prin această declarație.

23. Se propune ca baza de calcul al contribuției de asigurări sociale stabilită de organul fiscal din oficiu pentru veniturile realizate de persoanele fizice din activități independente și/sau drepturi de proprietate intelectuală, care au obligația de plată a contribuției de asigurări sociale, dar nu au depus declarația unică, să o reprezinte valoarea a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal de depunere a declarației din anul pentru care se datora contribuția.

24. În cazul persoanelor fizice care depun declarația unică în scop de CASS, ca urmare a faptului că estimează venituri cumulate cel puțin egale cu 12 salarii minime brute pe țară, iar până la data de 25 mai a anului următor, rectifică declarația inițială, în sensul estimării de venituri sub plafonul minim, se introduc clarificări în ceea ce privește contribuția datorată de aceste persoane, ținând cont de faptul că au dobândit calitatea de asigurat în sistemul de sănătate la data depunerii declarației inițiale. Se impune ca regimul fiscal din punct de vedere al CASS să fie același cu cel aplicabil în cazul persoanelor care au dobândit calitatea de asigurat, prin estimarea de venituri peste plafon, și pentru care venitul realizat declarat la definitivarea anului fiscal, se situează sub plafonul minim. În acest caz, persoanele fizice datorează CASS pentru anul în care au avut calitatea de asigurat, la nivelul a 6 salarii minime brute pe țară.

25. Se propune corelarea textului prevederilor referitoare la contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor de la angajatori care desfășoară activități în sectorul construcțiilor, cu cele deja existente de la Titlul IV- Impozitul pe venit, în sensul eliminării sintagmei "contract individual de muncă". Sintagma "contract individual de muncă" a fost eliminată din cuprinsul art. 60 alin. lit. (5) din Codul fiscal, ca urmare a modificărilor aduse prin OUG nr. 43/2019.

În corelare cu prevederile art. 60 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum a fost modificat prin OUG nr. 43/2019, se extind facilitățile acordate veniturilor obținute din domeniul construcții și asupra contribuțiilor sociale obligatorii.

Astfel, în cazul contribuțiilor sociale obligatorii, respectiv CAS și CASS, facilitățile fiscale privind exceptarea de la plata CASS și reducerea cotei de CAS, se acordă tuturor persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor aferente perioadei cuprinsă între 1 septembrie 2019 și 31 decembrie 2028 inclusiv, de la angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții, indiferent de raportul juridic generator al veniturilor, în corelare cu prevederile introduse prin OUG nr. 43/2019 la art. 60 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal, aplicabile în cazul impozitului pe venit.

26. Se propune modificarea termenului de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice, precum și termenul de plată al acestora, de la data de 15 martie, inclusiv, la data de 25 mai, inclusiv, în cuprinsul Titlului IV - Impozitul pe venit și al Titlului V – Contribuții sociale obligatorii.

Corelări/clarificări tehnice

- Se propune eliminarea prevederilor referitoare la modalitatea de stabilire a deducerii personale având în vedere că sumele corespunzătoare acestora au fost stabilite prin Codul

fiscal și instituirea regulilor privind rotunjirea sumelor la un leu, prin neglijarea fracțiunilor de până la 50 de bani inclusiv și majorarea la leu a fracțiunilor ce depășesc 50 de bani.

- Clarificare tehnică cu privire la modalitatea de determinare a venitului net anual în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală, pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

- Corelare tehnică în cazul determinării câștigului net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și din transferul aurului financiar cu precizarea articolului potrivit căruia se determină câștigul net anual;

- Pentru claritatea textului se propune reformularea prevederilor referitoare la unele categorii de persoane exceptate de la plata CASS, în situația în care realizează venituri pentru care au obligația plății contribuției.

- Alte corelații și clarificări tehnice.

TITLUL VI - Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

1. În cuprinsul titlului sintagma "persoana juridică română" a fost înlocuită cu "rezident" în vederea armonizării reglementărilor fiscale referitoare la persoanele juridice străine care au locul conducerii efective în România.

2. Alinierea cu prevederile Titlului IV "Impozit pe venit", în ceea ce privește cota de 10% reprezentând impozitul pe venitul persoanei fizice nerezidente, rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii.

3. Alinierea cu prevederile Titlului IV "Impozit pe venit", în ceea ce privește cota de 10% reprezentând impozitul pe venitul persoanei fizice nerezidente artist sau sportiv.

4. Se clarifică regimul fiscal aplicabil persoanelor nerezidente în ceea ce privește transferul dreptului de proprietate și câștigul obținut din operațiunea de împrumut de valori mobiliare, în corelare cu regimul fiscal aplicabil persoanelor rezidente.

5. Clarificarea formei în care sunt acceptate de către organul fiscal din România certificatele de rezidență fiscală emise electronic sau online de către autoritățile fiscale străine.

6. Pentru stabilirea rezidenței în România, persoana juridică străină va depune la organul fiscal central competent *Chestionarul pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine cu locul conducerii efective în România* însoțite de documentele prevăzute de actualul cadru legal;

7. Pentru corelare cu prevederile Titlului IV „Impozitul pe venit” se propune ca termenul de depunere a declarației informative privind impozitul reținut la sursă pentru venituri obținute de persoane nerezidente din România și termenul pentru depunerea declarației informative privind câștigul/pierdere din tranzacțiile efectuate de persoane fizice nerezidente cu titluri de valoare emise de rezidenți români, respectiv cel de informare a contribuabilului nerezident de către intermediari asupra tranzacțiilor efectuate să fie ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul fiscal expirat.

TITLUL VII –Taxa pe valoarea adăugată

1. Se propune modificarea prevederilor art. 270 alin. (7) din Codul fiscal în vederea clarificării faptului că primitorul activelor este considerat succesor al cedentului și din punct de vedere al altor drepturi/obligații prevăzute de lege.

2. Se impune modificarea prevederilor art. 295 pentru corelare cu legislația vamală unională.

3. Se propune modificarea prevederilor art. 297 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, în sensul acordării dreptului de deducere a TVA pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun și în alte situații decât cele în care este posibilă deducerea TVA în prezent.

Astfel, conform actualelor prevederi, o persoană impozabilă poate deduce TVA pentru taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun doar dacă aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Pentru asigurarea compatibilității cu Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, se propune ca persoanele impozabile să își păstreze dreptul de deducere a TVA aferente achiziției de băuturi alcoolice și produse din tutun și în situațiile în care bunurile sunt destinate:

- acordării în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin normele metodologice;

- prestării în mod gratuit de servicii în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

4. Se propune modificarea prevederilor art. 301 alin. (2) din Codul fiscal în sensul punerii în acord cu deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în:

- cauza C – 81/17 Zabrus, potrivit căreia articolele 167, 168, 179, 180 și 182 din Directiva 2006/112/CE, precum și principiile efectivității, neutralității fiscale și proporționalității trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, prin derogare de la termenul de prescripție de cinci ani prevăzut de dreptul național pentru corectarea declarațiilor privind TVA, împiedică, în împrejurări precum cele din litigiul principal, o persoană impozabilă să efectueze o astfel de corectare în vederea exercitării dreptului său de deducere pentru simplul motiv că această corectare privește o perioadă care a făcut deja obiectul unei inspecții fiscale;

- cauza C - 533/16 Volkswagen AG, potrivit căreia dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru în temeiul căreia, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care TVA a fost facturată persoanei impozabile și a fost plătită de aceasta după mai mulți ani de la livrarea bunurilor în cauză, beneficiul dreptului de rambursare a TVA este refuzat pentru motivul că termenul de decădere prevăzut de reglementarea menționată pentru exercitarea acestui drept ar fi început să curgă la data livrării bunurilor și ar fi expirat înainte de introducerea cererii de rambursare;

- cauza C – 8/17 Biosafe, potrivit căreia articolele 63, 167, 168, 178-180, 182 și 219 din Directiva 2006/112/CE, precum și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru în temeiul căreia, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care, în urma unei rectificări fiscale, a fost plătită statului TVA stabilită suplimentar și aceasta a făcut obiectul unor documente de rectificare a facturilor inițiale la mai mulți ani după livrarea bunurilor în cauză, se refuză beneficiul dreptului de deducere a TVA pentru motivul că termenul prevăzut de reglementarea menționată pentru exercitarea acestui drept ar fi început să curgă de la data emiterii facturilor inițiale menționate și ar fi expirat.

Având în vedere aceste decizii ale CJUE, se propune modificarea art. 301 alin. (2) din Codul fiscal, în sensul:

- acordării dreptului de deducere a TVA prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite condițiile și formalitățile pentru deducerea taxei sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripție prevăzut în Codul de procedură fiscală, *inclusiv în cazul anularii rezervei verificării ulterioare ca urmare a inspecției fiscale*;

- acordării dreptului de deducere a TVA de către beneficiarii care primesc facturi de corecție de la furnizori/prestatori în afara termenului de prescripție, în alte situații decât în

urma unei inspecții fiscale la furnizor/prestator. Dreptul de deducere poate fi exercitat de beneficiar în cel mult un an de la data primirii facturii de corecție.

5. Se propune implementarea mecanismului taxării inverse pentru livrarea de gaze naturale în interiorul țării până la data de 30 iunie 2022. Totodată, sunt stabilite și măsuri tranzitorii pentru aplicarea acestei măsuri.

6. Se propune prelungirea suspendării depunerii declarațiilor informative prevăzute la art. 324 alin. (4), (5) și (6) din Codul fiscal, până la data de 31 decembrie 2022, având în vedere că se mențin considerentele avute în vedere la momentul suspendării depunerii acestor declarații și faptul că o eventuală schimbare a metodologiei, datorită credibilității surselor de date utilizate la calculul Bazei TVA, exprimată de Comisia Europeană, va putea permite, relativ ușor, reintroducerea obligației de depunere a acestor declarații informative.

TITLUL VIII – Accize și alte taxe speciale

Urmare a discuțiilor purtate în cadrul întâlnirilor grupurilor de lucru constituite în contextul procesului de actualizare și îmbunătățire a Codului fiscal, s-a considerat necesară clarificarea unor prevederi și instituirea unor măsuri având ca scop simplificarea actualelor reglementări, fără a excede cadrului legal comunitar. Totodată, s-a avut în vedere o mai bună înțelegere a legislației în domeniul accizelor, eliminarea unor disfuncționalități și, implicit, o abordare mai facilă a legislației fiscale atât de către contribuabili cât și de către organele fiscale.

În acest sens, față de prevederile actuale ale Titlului VIII „Accize și alte taxe speciale” din Codul fiscal, proiectul de modificare a Codului fiscal vizează în principal introducerea următoarelor măsuri:

- ținând cont de modificările/completările/abrogările aduse actelor normative la nivel național, precum și regulamentelor, directivelor sau altor acte la nivel comunitar, este necesară actualizarea trimiterilor din Codul fiscal la actele normative emise la nivel național sau comunitar;

- introducerea unei reglementări privind regimul fiscal aplicabil produselor accizabile rezultate în urma probelor tehnologice în cazul în care cererea de autorizare a antrepozitarului propus se respinge;

- pentru a fi evitată declanșarea acțiunii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor (infringement) împotriva țării noastre, legislația națională, respectiv Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, trebuie modificată astfel încât să fie conformă cu reglementările Uniunii Europene în domeniul accizelor.

În acest sens, se impune adoptarea unor măsuri pentru a corecta neconcordanța cu Directiva 2011/64/UE, respectiv acciza globală pe țigarete să reprezinte cel puțin 60% din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum.

Având în vedere că nivelul actual al accizei totale pentru țigarete nu reprezintă cel puțin 60 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum, se impune creșterea nivelului accizei totale pentru țigarete, începând cu 1 ianuarie 2020, de la 483,74 lei/1.000 țigarete la 503,97 lei/1.000 de țigarete.

De asemenea, ținând cont că potrivit art. 343 alin. (5) din Codul fiscal, acciza specifică pentru țigarete se determină pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem și al accizei totale, precum și faptul că începând cu data 1 ianuarie 2020 va crește nivelul accizei totale pentru țigarete, se impune actualizarea nivelului accizei specifice pentru țigarete.

Totodată, având în vedere că nivelul accizei totale pentru țigarete stabilit pentru anul 2020 este mai mic de 503,97 lei/1.000 țigarete, precum și în vederea asigurării respectării prevederilor art. 10 alin. (2) din Directiva 2011/64/UE se impune modificarea calendarului

privind nivelul accizei totale pentru țigarete prevăzut în Anexa nr. 1 de la Titlul VIII din Codul fiscal.

- având în vedere faptul că atât prevederile cu privire la termenul general de plată a accizelor, cât și cele cu privire la excepțiile de la acest termen se regăsesc în Codul fiscal, se impune menționarea în cadrul acestor prevederi și a excepției de la termenul general de plată a accizelor în cazul vânzării la distanță;

- potrivit Codului fiscal, orice plătitor de accize are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația. De asemenea în cuprinsul Codului fiscal sunt prevăzute excepții de la termenul general de depunere a declarațiilor de accize în anumite situații. Astfel, pentru acuratețea textului se impune ca excepția să aibă în vedere atât regula generală de a depune lunar declarația cât și termenul de depunere;

- modificarea prevederilor privind analizarea nivelului garanției astfel încât aceasta să poată fi făcută fie anual, fie ori de câte ori se consideră necesar, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat/importatorului autorizat sau în nivelul accizelor datorate;

- completarea prevederii privind obligația de înregistrare pentru operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural, în sensul precizării momentului în care intervine această obligație, respectiv înainte de desfășurarea activității cu gaz natural. Pentru egalitate de tratament, aceeași prevedere va fi introdusă și pentru operatorii economici producători sau operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă cărbune, cocs și lignit, precum și pentru operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice;

- în vederea asigurării unui cadru legal nediscriminatoriu, se impune exceptarea de la îndeplinirea anumitor condiții pentru autorizare, a tuturor locurilor destinate rezervei de stat și stocurilor de urgență, indiferent că respectivul antrepozitar deține mai multe antrepozite fiscale, având și alte destinații,

- în vederea evitării unor interpretări contrare în sensul că prevederile articolelor 414 și 415 din Codul fiscal nu ar fi aplicabile în situația în care accizele nu au fost plătite, se impune modificarea denumirii marginale a acestor articole, în sensul preluării sintagmelor folosite de Directiva 2008/118/CE privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, respectiv utilizarea sintagmei „produse accizabile eliberate pentru consum” în loc de „produse cu accize plătite”.

Pentru îmbunătățirea modului de funcționare a comisiilor de autorizare a antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se propune organizarea unei comisii distincte la nivelul Direcției Generale de Administrare Marilor Contribuabili pentru autorizarea operatorilor din categoria marilor contribuabili.

TITLUL IX – Impozite și taxe locale

1. Se propun clarificări privind data acordării scutirilor de la plata impozitului/taxei pe clădiri, impozitului/taxei pe teren și a impozitului pe mijloacele de transport în cazul persoanelor cu handicap temporar care dețin un certificat de handicap revizibil, precum și termenul de depunere a documentelor justificative, astfel încât să se asigure continuitate în acordarea scutirii.

2. Se propune clarificarea situației depunerii raportului de evaluare de către persoanele fizice sau juridice după primul termen de plată din anul de referință, în sensul că acesta va produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

De asemenea, se propune corelarea pentru persoanele juridice a termenului de actualizare a valorii impozabile a clădirii, o dată la 5 ani, ca și în cazul persoanelor fizice.

3. Clarificări privind valoarea de impozitare a clădirilor în situațiile în care în documentele care atestă proprietatea nu este menționată valoarea.

4. A fost clarificat conform principiilor din Codul fiscal, ca în cazul clădirilor și terenurilor la care se constată diferențe cadastrale, ca impozitul pe clădiri și teren să se datoreze conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea cadastrală la oficiile de cadastru.

5. Se propune ca în cazul clădirilor/terenurilor pentru care se datorează taxa pe clădiri/teren în temeiul unui contract de concesiune, administrare, folosință cu o durată mai mare de un an, taxa să se achite în 2 tranșe egale, identic ca în cazul impozitului pe clădiri/teren, respectiv la datele de 31 martie și 30 septembrie.

6. Se propune, identic ca în cazul impozitului pe clădiri/teren, pentru plata cu anticipație pe întregul an a taxei pe clădiri/teren până la data de 31 martie, ca autoritățile locale să poată decide acordarea unei bonificații de până la 10 %.

7. Se propune ca pentru terenurile afectate de calamități naturale, scutirea de la plata impozitului pe o durată de 5 ani să se acorde începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul.

8. Se aduc clarificări în ceea ce privește acordarea scutirii de la plata impozitului pe mijloacele de transport specializate pentru transportul stupilor în pastoral, folosite exclusiv pentru transportul stupilor în pastoral, în sensul că scutirea se acordă numai în cazul acelor mijloace de transport omologate de către Registrul Auto Român.

9. Se clarifică data declarării unui mijloc de transport, dobândit din străinătate, în evidențele administrației publice locale, în sensul că proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data eliberării cărții de identitate de către Registrul Auto Român.

De asemenea, datorită dificultăților întâmpinate privind înscrierea de către noul proprietar a unor mijloace de transport achiziționate de la operatori economici, comercianți auto sau societăți de leasing, înregistrate în evidențele acestora ca stoc de marfă, se impune radierea din evidența DRPCIV a mijloacelor de transport de pe numele foștilor proprietari.

10. Se propune, ca în cazul contractelor de fiducie, ca impozitele să se datoreze începând cu 1 ianuarie a anului următor încheierii acestor contracte.

11. Pentru corelarea cu prevederile Legii 1/2017, articolul 489 alin. (1) se modifică în sensul eliminării lit. c).

12. Pentru simplificarea și uniformizarea procedurii de actualizare a impozitelor și taxelor locale, se propune ca și pentru vehiculele de marfă cu masa autorizată egală sau mai mare de 12 tone, prevăzute în Codul fiscal la art 470 alin. (5) și (6), să se aplice aceeași regulă generală de actualizare ca la celelalte impozite și taxe locale, acordând competență autorităților locale să actualizeze și impozitul pentru aceste vehiculele, ținând cont de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri și de rata de schimb a monedei euro, în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene. Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

13. Se propune corelarea cu prevederile Legii nr.203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, astfel încât în cazul contravențiilor prevăzute în Titlul IX-impozite și taxe locale, contravenientul să achite pe loc sau în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, jumătate din minimul amenzii.

14. Întrucât legea de instituire a taxelor extrajudiciare de timbru a fost abrogată de Legea 1/2017, se propune abrogarea prevederilor din Codul fiscal cu privire la destinația și actualizarea acestor taxe.

Totodată se propune și abrogarea art. 494 alin. (11) privind indexarea taxelor judiciare de timbru de către Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mil. lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2020	2021	2022	2023	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:	-	699,6	857,4			
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
(iii) accize	-	699,6	857,4			
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						

Alte informații privind impactul financiar

Extinderea aplicării taxării inverse pentru livrarea de gaze naturale generează un impact pe cash flow, care este dificil de apreciat dacă este pozitiv sau negativ, având în vedere că este influențat de numărul celor implicați pe lanțul de distribuție, întrucât prin acest mecanism nu se efectuează plăți de TVA între furnizorul/prestatorul și beneficiarul acestor livrări/prestări urmând ca TVA să fie colectată de la consumatorul final. Totodată, menționăm că aplicarea taxării inverse poate conduce la creșterea colectării TVA prin prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Extinderea cazurilor de excepție de la limitarea dreptului de deducere a TVA aferente achizițiilor de băuturi alcoolice și produse din tutun generează un impact negativ, dificil de cuantificat la nivel macroeconomic, întrucât aceste produse acordate atât în scop de reclamă sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice pot fi acordate atât de producătorii/furnizorii acestor categorii de produse, cât și de către alți agenți economici care activează în alte domenii de activitate (de exemplu: jocuri de noroc, baruri).

Modificări ale veniturilor bugetare, din care accize:

Pentru anul 2020:

- creșterea nivelului accizei totale pentru țigarete: + 699,6 mil. lei

Pentru anul 2021:

- creșterea nivelului accizei totale pentru țigarete: + 857,4 mil. lei

Introducerea posibilității de recuperare a pierderilor realizate de microîntreprinderi din perioada când persoana juridică era plătitoare de impozit pe profit la momentul revenirii la sistemul de impozitare pe profit, pentru a respecta principiul recuperării acestor pierderi conform art.31 alin.(4) din Codul fiscal, în limita a celor 7 ani în care pierderile pot fi recuperate, poate genera un impact negativ însă nu ne putem pronunța dacă acesta va fi acoperit sau nu de eventualul impozit pe profit datorat ca urmare a revenirii agentului economic la plata impozitului pe profit cu o cotă de 16%.

Referitor la posibilele implicații generate de introducerea capitolului "**Reguli privind consolidarea fiscală în domeniul impozitului pe profit**", din perspectiva modalității de construire a grupului fiscal pentru impozitul pe profit, precizăm că actualmente nu avem posibilitatea de a accesa și dispune de informații utile standardizate pentru grupuri de companii sau a identifica companiile care fac parte din grup și îndeplinesc condițiile prezentate în cadrul proiectului legislativ.

Din informațiile pe care le deținem, precizăm că sunt aproximativ 191 de societăți care au depus bilanț consolidat în anul 2017 și au o cifră de afaceri peste 1 mil euro. Dar nu putem identifica câte din aceste grupuri se încadrează la condițiile de eligibilitate prevăzute în proiect.

Măsura conduce la diminuarea încasărilor la bugetul de stat provenind din impozitul pe profit, ținând cont de posibilitatea ca pierderile înregistrate de un membru al grupului să anuleze profiturile înregistrate de celelalte companii din grup.

Inițiator:

Senator Eugen Orland TEODOROVICI